

Арнаут, арнауд – в местното тълкуване най-често се визира не албанец, а българин, чийто род е преселен откъм Албания. От т. *arnaut* ‘албанец’; първи компонент от топонимна конструкция.

Арнаут бурун – Б., С, край *Арнаут дере*. Планиски рид, от предишен запис.

Арнаут дерè – Б., С 6, река, ляв приток на Хамза дере.

Арнаушки колиби – Кам., СИ 2; Глш., СЗ 4, места, където са отсядали номади овчари.

Арнаушки чейри – Топ., СИ 2, вер. от ФИ.

Арпа – според местното тълкуване – ечемик, от общотюркското *arpa* ‘ечемик’ (Севортян 1974: 176); първи компонент от топонимна конструкция.

Арпа аулу – Из., от емл. рег., неуст. Вероятно от общотюркското *aul* ‘село, поселение’ (Севортян 1974: 65), чрез тур. *avla* ‘двор’, в смисъл на място за сеене на ечемик.

Арпалъка – 1. Гр., СЗ 3,3, (*Горен и Долен*); 2. ГЧ., И 1, ниви, засявани с ечемик; 3. Сел., С 2,5.

Арпалъшки кайнак – ГЧ., И1, извор (кайнак) в м. *Арпалъка*.

Арпалъшко дерè – 1. ГЧ., СИ, И, ЮИ 0,7, рекичка, преминаваща през м. *Арпалъка*; 2. Сел., СЗ 1, рекичка, преминаваща през землищата на двете села.

Арпа тарла – Б., СИ 6, поляна срещу гора.

Арса – Ков., С 0,5, равно; земя, раздадена на българи бежанци.

Арсенеолу – Кал., ЮИ 0,8, равно, обработваема земя. От ФИ.

Арсенювска река – друго име на *Асеновска река* (вж.).

Арсите – Ков., ЮЗ, земи, раздадени на тракийски бежанци през 1928 г. в м. *Кайрака*, от ар. чрез тур. *arsa* ‘празно, незастроено място, парцел’.

Артакларе – старо име на с. Крушаре до 1934 г. (вж.).

Артакларски път – 1. Гер., 0,5, стар път за с. Крушаре (*Артаклари*) (СРТ); 2. Сл. ЮЗ, стар път за с. Крушаре.

Артуклар – име на с. *Крушаре* в османски документ от 1609 г. (Стойков 1959: 423) и 1666 (ТИБИ 2001: 363)

Архангела – Сл., СИ 7,5. Извор, изтичащ от скала в Сините камъни, свързан с легенда за *Архангел*, спасил хората, бягащи от чумата, като им осигурил вода по чудотворен начин. *Ἀρχαγγελος* – църк. библейско ‘старши ангел’.

Асанова могила – Реч., И 5 от ЛИ *Хасан*, диалектно (вж. *Хасанова могила*).

Асанови камъни – Кер., СИ 2, равно, обработваема земя с камъни. От ЛИ *Хасан*, диалектно

асар – според местното тълкуване – ‘развалини от крепост’, аналогично с *хисар* (вж.). От ар. чрез тур. *hisar* ‘крепост, твърдина’. *Големия* ~, *Боюк* ~, *Малкия* ~. ДИ: *Хисаря*.

Асарджй олу – Сам., СИ 2, път сред ниви, вж. *Хасарджй олу*.

Асарлък – 1. Ж.б., ЮИ 1,5, равнина, обрасла с храсти (ГХХ); 2. Нов.

Асаря – 1. Стр., СЗ 2 – *Голям* и *Малък*; 2. Бин., Ю2, скалист връх с останки от крепост.